

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Uzturlīdzekļi Ģimenes Locekļiem](#) > [Germany](#)

Uzturlīdzekļi ģimenes locekļiem

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Vācija

1 Ko praksē nozīmē jēdzieni “uzturlīdzekļi” un “uzturēšanas saistības”? Kurām personām ir jāmaksā uzturlīdzekļi citai personai?

Personas, kurām ir pienākums veikt uzturlīdzekļu maksājumus:

- bērniem var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus saviem vecākiem;
- vecākiem var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus saviem bērniem;
- laulātajam var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus otram laulātajam;
- mazbērniem vai mazmazbērniem var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus saviem vecvecākiem vai vecvecvecākiem;
- vecvecākiem vai vecvecvecākiem var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus saviem mazbērniem vai mazmazbērniem;
- neprecētam vecākam var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus otram vecākam, ja tā aprūpē ir bērns;
- reģistrētam partnerim var būt pienākums maksāt uzturlīdzekļus otram reģistrētajam partnerim.

2 Līdz kādam vecumam bērns ir tiesīgs saņemt uzturlīdzekļus? Vai uzturēšanas saistību ziņā pastāv atšķirīgi noteikumi attiecībā uz nepilngadīgām un pilngadīgām personām?

Attiecībā uz bērna uzturēšanu vecuma ierobežojums nepastāv, proti, uzturlīdzekļi jāmaksā tik ilgi, kamēr vien bērns no tiem ir atkarīgs, ja vien nav vainojams pats bērns. Tomēr parasti tiek gaidīts, ka bērni apgādā paši sevi, tiklīdz viņi ir ieguvuši izglītību un pabeiguši apmācības. Vācijas tiesību aktos uzturēšanas saistību jomā nepilngadīgiem bērniem parasti noteikta prioritāte pār pieaugušiem bērniem, kas ir ieguvuši vispārējo izglītību. Attiecībā uz personām, kurām ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, ir noteiktas stingrākas prasības, un nepilngadīgajiem ir noteikta prioritāte pār pilngadību sasniegušajiem bērniem.

3 Vai man būtu jāiesniedz pieteikums kompetentā iestādē vai tiesā, lai saņemtu uzturlīdzekļus? Kādi ir galvenie šīs procedūras elementi?

Lai uzturēšanas saistības tiktu atzītas, pusei, kurai ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus, parasti ir jāvēršas tiesā, Nepilngadīgo labklājības iestādē (*Jugendamt*) vai pie notāra, kur jāsaņem izpildu dokuments (*vollstreckungsfähiger Titel*), pamatojoties uz kuru var piedzīt naudas summu.

Iebildumu iesniegšana notiek tiesas ceļā. Taču pienākumu apmierināt prasību var apstiprināt pie notāra vai Nepilngadīgo labklājības iestādē. Nepilngadīgo labklājības iestādes kompetences joma salīdzinājumā ar notāra kompetences jomu ir šaurāka, proti, Nepilngadīgo labklājības iestāde var noteikt pienākumu uzturēt bērnu līdz 21 gada vecumam vai apmierināt mātes vai tēva prasību, kas izriet no bērna piedzimšanas.

Strīdi par uzturēšanas prasībām ir ģimenes tiesību lietas — tos izskata Ģimenes lietu tiesa (*Familiengericht*). Tiesvedību regulē Likums par procedūru ģimenes lietās un bezstrīdus lietās (*Gesetz über das Verfahren in*

4 Vai pieteikumu var iesniegt radnieka (ja var – kādas pakāpes) vai bērna vārdā?

Saskaņā ar Civilkodeksa (*Bürgerliches Gesetzbuch — BGB*) 1629. panta 1. punktu vecāki pārstāv bērnu kopīgi; vecāks var pārstāvēt bērnu viens pats, ja viņam(-ai) vienam(-ai) pašam(-ai) ir vecāka aizgādības tiesības vai viņš(-a) ir pilnvarots(-a) pieņemt lēmumu pats(-i) saskaņā ar Civilkodeksa 1628. pantu. Tādēļ principā vecāki var iesniegt prasību bērna vārdā kā bērna likumīgie pārstāvji. Taču saskaņā ar Civilkodeksa 1629. panta 2. punkta pirmo teikumu tēvs un māte nevar pārstāvēt bērnu, ja tādējādi tiek izslēgta bērna pārstāvēšana ar aizbildņa starpniecību atbilstīgi Civilkodeksa 1795. pantam, izraisot interešu konfliktu. Cita starpā tas attiecas uz tiesisku strīdu starp bērnu un vecāka laulāto. Šādā gadījumā ir jāieceļ “papildu aizbildnis” (*Ergänzungspfleger*) kā bērna pārstāvis, kas ceļ prasību bērna vārdā. Uzturēšanas prasību gadījumā piemēro izņēmumu no vispārējā principa. Saskaņā ar Civilkodeksa 1629. panta 2. punkta otro teikumu, ja vecākiem ir kopīga atbildība par bērnu, tas vecāks, kura aizgādībā bērns atrodas, var celt bērna uzturēšanas prasību pret otru vecāku. Civilkodeksa 1629. panta 3. punkts paredz izņēmumu no šā noteikuma gadījumos, kad bērna vecāki joprojām ir precējušies vai ir reģistrēti partneri, taču dzīvo atsevišķi vai ir uzsākta tiesvedība vecāku laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietā. Šādā gadījumā vecāks drīkst celt bērna uzturēšanas prasību pret otru vecāku tikai pats savā vārdā. Šādi noteikts, lai nepieļautu, ka bērns tiek iesaistīts kā puse vecāku laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietā.

5 Ja plānoju vērsties tiesā, kā es varu uzzināt, kuras tiesas jurisdikcijā ir mana lieta?

Uzturēšanas prasību lietās jurisdikcija ir ģimenes lietu tiesām (*Familiengerichte*) kā rajonu tiesu (*Amtsgerichte*) departamentiem. To, kurai tiesai ir jurisdikcija konkrētā vietā, nosaka Likuma par procedūru ģimenes lietās un bezstrīdus lietās 232. pants.

Attiecībā uz notiekošu tiesvedību laulību lietā ģeogrāfiskā jurisdikcija parasti ir tai tiesai, kas ir vai bija pirmās instances tiesa laulības šķiršanas tiesvedībā. Citos gadījumos ģeogrāfisko jurisdikciju bieži nosaka pēc atbildētāja pastāvīgās dzīvesvietas. Atšķirīga situācija ir tiesvedībās, kas attiecas uz uzturēšanas saistībām pret nepilngadīgajiem vai pret bērniem, kas pielīdzināmi nepilngadīgajiem. Tad jurisdikcija ir tai tiesai, kuras teritorijā atrodas bērna pastāvīgā dzīvesvieta vai tā vecāka pastāvīgā dzīvesvieta, kas ir pilnvarots rīkoties bērna vārdā. Tas gan neattiecas uz gadījumiem, kad bērna vai vecāka pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Vācijas.

Bērns var iesniegt uzturlīdzekļu piedziņas prasību pret abiem vecākiem tajā tiesā, kura būtu kompetenta izskatīt prasību tikai pret vienu no vecākiem.

6 Vai man kā pieteikuma iesniedzējam jāizmanto starpnieka (piem., advokāta, centrālās vai vietējās iestādes u. c.) pakalpojumi, lai uzsāktu tiesvedību? Ja nē – kāda ir kārtība?

Būtībā pusēm uzturēšanas saistību lietās tiesā nepieciešama advokāta pārstāvība. Tomēr pagaidu noregulējuma (*einstweilige Anordnung*) procesā advokāta pārstāvība nav nepieciešama. Tāpat bērnam nav nepieciešams advokāts, ja uzturēšanas prasības lietā viņam palīdz un viņu pārstāv Nepilngadīgo labklājības iestāde.

7 Vai man, lai uzsāktu tiesvedību, būs jāmaksā nodevas? Ja jā, tad kāds būs to apmērs? Vai varu saņemt juridisko palīdzību procesuālo izdevumu

segšanai, ja man nav pietiekamu finanšu līdzekļu?

Tiesas izdevumi uzturēšanas saistību tiesvedībā ir nodevu un izmaksu veidā. Šo izmaksu summu nosaka prasības vērtība, tiesvedības gaita un lietas konkrētie apstākļi.

Izdevumus parasti maksā puse, kurai tiesa savā spriedumā ir uzdevusi to darīt. Principā izdevumus sedz zaudētāja puse.

Prasības iesniedzēji, kuri personīgu un finansiālu apstākļu dēļ nevar pilnībā segt tiesas izdevumus vai kuri var segt tos tikai pa daļām, var lūgt juridisko palīdzību (*Verfahrenskostenhilfe*) tiesas izdevumu segšanai uzturēšanas saistību lietā. Tomēr paredzētajai prasībai vai aizstāvībai ir jābūt ar pietiekamām izredzēm gūt panākumus un tā nedrīkst būt acīmredzami nenozīmīga. Atkarībā no prasības iesniedzēja ienākumiem un aktīviem juridiskā palīdzība pilnībā vai daļēji ietver tiesas izdevumus un puses nolīgtā advokāta izmaksas, taču neietver pretējās puses advokāta izmaksas nesekmīga rezultāta gadījumā.

8 Kāda veida uzturlīdzekļus tiesa visticamāk piespriedīs? Kā tiek aprēķināts uzturlīdzekļu apmērs? Vai tiesas nolēmumu ir iespējams pārskatīt, ja mainās dzīves dārdzība vai ģimenes apstākļi? Ja jā – kā (piem., piemērojot automātiskas indeksācijas sistēmu)?

Uzturlīdzekļi jāmaksā regulāri. Maksājuma apmēru nosaka saskaņā ar tās puses prasībām un vajadzībām, kurai ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus, un puses, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, maksāšanas iespējām. Augstākās apgabaltiesas (*Oberlandesgerichte*) šajā saistībā ir sagatavojušas tabulas un vadlīnijas, kas palīdz noteikt vienotu likmi attiecīgajām uzturlīdzekļu summām. Diseldorfas tabulu plaši izmanto kā pamatu, lai aprēķinātu uzturlīdzekļu apmēru bērniem.

Mainoties tiesas rīkojumu pamatā esošajiem faktiskajiem apstākļiem, šos rīkojumus var grozīt, saņemot pieprasījumu no puses, kurai ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus, vai no puses, kam ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus. Uzturlīdzekļus nepilngadīgam bērnam saskaņā ar Civilkodeksa 1612.a panta 1. punkta pirmo teikumu var arī indeksēt kā procentu likmi no tobrīd spēkā esošā uzturlīdzekļu minimālā apmēra. Uzturlīdzekļu minimālo apmēru reglamentē Civilkodeksa 1612.a panta 1. punkta otrais un trešais teikums, un to pakāpeniski palielina trīs posmos, palielinoties bērna vecumam. Ja tiesas rīkojumā norādītā uzturlīdzekļu summa ir indeksēta, bērnam sasniedzot nākamo vecumposmu, rīkojums nav jāgroza.

9 Kā un kam uzturlīdzekļi tiks maksāti?

Uzturlīdzekļus parasti maksā katru mēnesi avansā, izdarot naudas iemaksu, kuru samaksā pusei, kurai ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus, vai — nepilngadīga bērna gadījumā — tam vecākam, kas aprūpē šo bērnu, vai pusei, kam kā citādi ir tiesības saņemt maksājumu.

10 Ja attiecīgā persona (parādnieks) nevēlas uzturlīdzekļus maksāt labprātīgi, kādus piespiedu pasākumus var piemērot?

Atzītas uzturēšanas prasības var piemērot ar piespiedu izpildi (*Zwangsvollstreckung*). Piespiedu izpildi veic saskaņā ar vispārīgajiem noteikumiem.

Saistības, kas uzliktas pusei, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, tomēr vēl jo vairāk pastiprina fakts, ka par šo saistību nepildīšanu draud kriminālsods.

Personai, kas nepilda uzturēšanas saistības, var piemērot ieslodzījumu uz laiku līdz trim gadiem vai uzlikt naudas sodu. Ja personai ir jāpiemēro brīvības atņemšana, tiesa var atlikt spriedumu un uzdot par vainīgu atzītajai pusei izpildīt savas uzturēšanas saistības. Tiesa atceļ sprieduma atlikšanu, ja par vainīgu atzītā puse rupji vai pastāvīgi pārkāpj šo rīkojumu un tādējādi ir pamats uzskatīt, ka tā izdarīs turpmākus kriminālnozieģumus, jo īpaši izvairīsies no uzturlīdzekļu maksāšanas. Taču, ja likumpārkāpēji nav iepriekš sodīti, prokuratūra var sākotnēji atturēties no lietas ierosināšanas un tiesa var sākotnēji apstādināt krimināllietas izskatīšanu, ja vainīgajai pusei

tai pašā laikā ir uzdots izpildīt savas uzturēšanas saistības noteiktā apmērā.

11 Īsumā aprakstiet ierobežojumus, kas attiecas uz izpildes darbībām, jo īpaši noteikumus parādnieka aizsardzībai un noilguma termiņus Jūsu valsts izpildes sistēmā.

Tiesas izpildītājs (*Gerichtsvollzieher*) var apķīlāt (*Pfändung*) kustamo īpašumu (Civilprocesa kodeksa 808. panta 1. punkts). Šajā saistībā ir jāņem vērā Civilprocesa kodeksa 811.–812. pants, kas paredz mantas apķīlāšanas ierobežojumus. Kodeksa 811. pantā minētajiem priekšmetiem apķīlāšanu nepiemēro. Tas neattiecas uz iegādātajām precēm ar īpašumtiesību priekštiesību (*Eigentumsvorbehalt*), kā to paredz kodeksa 811. panta 2. punkts. Kodeksa 811.a un 811.b pants paredz iespēju aizstāt priekšmetus, kuri saskaņā ar 811. pantu ir atbrīvoti no apķīlāšanas, ar līdzvērtīgas funkcionalitātes, taču mazāk vērtīgiem priekšmetiem.

Kratīšanu parādnieka dzīvesvietā var veikt bez viņa piekrišanas, tikai pamatojoties uz tiesneša izsniegtu kratīšanas orderi (Civilprocesa kodeksa 758.a pants). Prasību apķīlāšanu veic izpildes tiesa.

Civilprocesa kodeksa 850. pantā un turpmākajos pantos ir noteikti izņēmuma gadījumi, kad apķīlāšanu nevērš pret algota darba ienākumiem. Tas, cik lielā mērā parādnieka algota darba ienākumi ir atbrīvoti no parāda piedziņas, ir atkarīgs ne tikai no parādnieka ienākumu līmeņa, bet arī no to personu skaita, kurām ir likumīgas tiesības saņemt uzturlīdzekļus no parādnieka. Aprēķinu veikšanā palīdz kodeksa 850.c panta pielikumā sniegtā atbrīvojumu limitu tabula, ko izmanto, lai noteiktu atbrīvojumu limitus. Šī tabula tiek regulāri pārskatīta, un vajadzības gadījumā līmenis tiek pielāgots.

Ja izpildi veic, pamatojoties uz uzturēšanas prasību vai uz prasību saistībā ar tišu neatļautu darbību (*unerlaubte Handlung*), atbilstīgi Civilprocesa kodeksa 850.d un 850.f pantam par izpildes procesu atbildīgā tiesa pēc kreditora pieteikuma var noteikt atšķirīgu summu, pret kuru nevar vērst apķīlāšanu. Arī parādnieks iesniegumā var lūgt noteikt atšķirīgu summu, ja viņam ir īpašas personīgas vajadzības, kā noteikts Civilprocesa kodeksa 850.f panta 1. punktā.

Atbrīvojumu no apķīlāšanas var piemērot parādnieka kontam, kā noteikts Civilprocesa likuma 850.k pantā. Šādu kontu dēvē par no apķīlāšanas atbrīvotu kontu jeb "P kontu" (*Pfändungsschutzkonto* jeb *P-Konto*). Tas ir paredzēts, lai nodrošinātu pienācīgu dzīves līmeni parādniekam un parādnieka apgādājamajiem. P kontā automātiski tiek aizsargāts atlikums līdz noteiktai pamatatbrīvojuma summai, kas pašlaik ir 1178,95 EUR kalendārajā mēnesī. Pamatatbrīvojumu var palielināt zināmos apstākļos, piemēram, ja parādniekam ir papildu uzturēšanas saistības. Informācija par summām, kas ir atbrīvotas no apķīlāšanas, pieejama šeit: <http://www.bmfv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/Zwangsvollstreckung/Pfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html>. Papildu aizsardzību piemēro bērnu pabalstam un dažiem sociālā nodrošinājuma maksājumiem. Lai saņemtu šāda veida aizsardzību, parasti pietiek, ka parādnieks iesniedz bankai pierādījumus. Īpašos gadījumos, kad parādniekam ir īpašas vajadzības slimības dēļ, izpildes tiesa var atsevišķi pielāgot no apķīlāšanas atbrīvojamo konta atlikuma summu.

Uz uzturēšanas prasībām attiecas parastais trīs gadu noilguma termiņš (Civilkodeksa 195. pants), kas sākas tā gada beigās, kurā radās prasība un kurā par to tika informēta uzturlīdzekļus saņemtiesīgā puse (Civilkodeksa 199. panta 1. punkts). Atsevišķs 30 gadu noilguma termiņš attiecas tikai uz atzītu uzturlīdzekļu nokavētiem maksājumiem (Civilkodeksa 197. panta 1. punkta 3. apakšpunkts). Šis periods sākas datumā, kad tiesa pieņem saistošu nolēmumu vai kad tiek izdots izpildu dokuments, vai kā norādīts ierakstos (Civilkodeksa 201. panta 1. punkts).

Uzturēšanas prasību noilgumu var apturēt. Apturēšana nozīmē, ka periods, kad noilgums ir apturēts, netiek ieskaitīts noilguma periodā (Civilkodeksa 209. pants). Tā tas ir bērna uzturlīdzekļu gadījumā, līdz bērns sasniedz 21 gada vecumu (Civilkodeksa 207. panta 1. punkta otrā teikuma 2. apakšpunkta a) punkts).

Ja tiek saņemts vai pieprasīts tiesas izpildu akts, parastais trīs gadu noilguma termiņš atsākas (Civilkodeksa 212. panta 1. punkta 2. apakšpunkts). Tas neļauj piemērot noilgumu atzītām turpmākām uzturēšanas prasībām.

12 Vai ir kāda organizācija vai iestāde, kas var palīdzēt piedzīt uzturlīdzekļus?

Rīkojums par uzturlīdzekļu piešķiršanu ir parasts izpildu dokuments (*Vollstreckungstitel*) par naudas prasījumu; tas nozīmē, ka būtībā uzturlīdzekļus saņemtiesīgajai pusei ir jāievēro parastie izpildes noteikumi un pašai jāatgūst savs prasījums.

Taču Nepilngadīgo labklājības iestāde palīdz iekasēt uzturlīdzekļus, ja tiek sniegts atbalsts bērnam saskaņā ar Civilt kodeksa 1712. pantu. Tā var palīdzēt bērnam, ja tikai vecākam, kas iesniedzis pieteikumu, vienīgajam ir bērna aprūpes tiesības vai ja abiem vecākiem ir bērna aprūpes tiesības, bet bērns ir pieteikumu iesniegušā vecāka aizbildnībā.

Jāsaprot, ka tas atšķiras no gadījuma, kad pusei, kas ir tiesīga saņemt uzturlīdzekļus, tiek izmaksāti noteikti sociālā nodrošinājuma maksājumi, kas nosedz vajadzības, kuras citādi tiktu segtas no uzturlīdzekļu maksājuma. Ja šo sociālā nodrošinājuma maksājumu saņēmējs ir iesniedzis uzturēšanas prasību pret pusi, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus un kura vēl to nav izdarījusi, šo uzturēšanas prasību parasti nodod kompetentajam valsts iestādēm, kas var pēc tam iesniegt uzturēšanas prasību savā vārdā.

Īpašos gadījumos, ja bērnu audzina viens vecāks un otrs vecāks nemaksā nekādu uzturnaudu, tiesības uz maksājumiem rodas saskaņā ar Likumu par uzturlīdzekļu apmaksu avansā (*Unterhaltsvorschussgesetz — UVG*). Šādos gadījumos Uzturlīdzekļu avansa birojs (*Unterhaltsvorschusskasse*) iekasē tam nodotajā uzturēšanas prasībā pieprasīto summu.

Turklāt, ja puse, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, nav to darījusi un ir jāmaksā sociālās palīdzības (*Sozialhilfe*) maksājumi (ar noteikumu, ka ir izpildīti citi ar sociālo palīdzību saistītie nosacījumi), uzturēšanas prasību nodod sociālās palīdzības sniedzējam (tāpat kā iepriekš minēto uzturlīdzekļu avansa maksājumu gadījumā), kurš pēc tam var pieprasīt tās izpildi. Darba meklētāju pamatnodrošinājuma pabalsta (*Grundsicherung für Arbeitssuchende*) gadījumā uzturēšanas saistības tiek nodotas tikai pēc tam, kad pabalsta maksātāja iestāde ir nosūtījusi rakstveida paziņojumu pusei, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus.

13 Vai organizācijas (valdības vai privātas) var iepriekš pilnībā vai daļēji izmaksāt uzturlīdzekļus parādnieka vietā?

Maksājumi saskaņā ar Likumu par uzturlīdzekļu apmaksu avansā un sociālās palīdzības maksājumi, kā arī darba meklētāju pamatnodrošinājuma pabalsts, kas minēts atbildē uz 12. jautājumu, ir neatkarīgi sociālā nodrošinājuma maksājumi noteiktā apjomā, un tie nav uzturlīdzekļu maksājumi parastajā izpratnē. Tos prasītājam maksā tieši kompetentās valsts iestādes. Tie nav atkarīgi no tā, vai uzturēšanas prasībā minēto summu ir iespējams piedzīt. Valsts iestādes, kurām uzturēšanas prasība ir nodota, var celt šo prasību savā vārdā.

Atšķirībā no maksājumiem, kas noteikti Likumā par uzturlīdzekļu apmaksu avansā, un sociālās palīdzības maksājumiem, kā arī darba meklētāju pamatnodrošinājuma pabalsta, Nepilngadīgo labklājības iestādes sniegtā palīdzība saistībā ar prasībām neveido atsevišķas tiesības uz maksājumiem no atbildīgās valsts iestādes. Valsts iestādes darbība šajā gadījumā aprobežojas ar atbalsta sniegšanu pusei, kam ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus, attiecībā uz uzturlīdzekļu prasības celšanu un izpildes piespiedu nodrošināšanu.

14 Ja atrodos šajā dalībvalstī un parādnieka dzīvesvieta ir citā valstī:

14.1 Vai varu saņemt palīdzību no kādas iestādes vai privātas organizācijas šajā dalībvalstī?

Ja puse, kam pienākas uzturlīdzekļi, vēlas piedzīt uzturlīdzekļus no parādnieka, kas dzīvo ārvalstīs, viņš(-a) var vērsties pēc palīdzības Federālajā tieslietu birojā (*Bundesamt für Justiz*) Bonnā. Vācijas Federatīvā Republika ir iecēlusi Federālo tieslietu biroju par centrālo iestādi pārrobežu uzturlīdzekļu lietās.

14.2 Ja jā – kā sazināties ar šo iestādi vai privāto organizāciju?

Pieteikumi, ko atbilstīgi ES Uzturēšanas saistību regulas 55. pantam, 2007. gada Hāgas konvencijas par

uzturlīdzekļiem 9. pantam vai ANO 1956. gada konvencijas 2. panta 1. un 2. punktam iesniedz Vācijā dzīvojoša uzturlīdzekļus saņemttiesīgā puse, ir jāiesniedz saņēmējai centrālajai iestādei, nosūtot tos Federālajam tieslietu birojam Bonnā. Plašāku informāciju skatīt vietnē https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Centrālās iestādes kontaktinformācija:

Bundesamt für Justiz

Referat II 4
53094 Bonn
Vācija

E-pasts: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Tālr.: +49(0)228 99410 6434

Fakss: +49(0)228 99410 5202

15 Ja parādnieks ir šajā dalībvalstī un es atrodos citā valstī:

15.1 Vai varu tieši iesniegt lūgumu šādai iestādei vai privātai organizācijai šajā dalībvalstī?

Uzturlīdzekļus saņemttiesīgās puses, kas dzīvo ārvalstīs, var iesniegt pieteikumu savas dzīvesvietas valsts centrālajai iestādei saskaņā ar ES Uzturēšanas saistību regulas 55. pantu, 2007. gada Hāgas konvencijas par uzturlīdzekļiem 9. pantu vai ANO 1956. gada konvencijas 2. panta 1. un 2. punktu.

15.2 Ja jā – kā sazināties ar šo iestādi vai privāto organizāciju un kāda veida palīdzību iespējams saņemt?

Pieteikumi jāiesniedz centrālajai iestādei dzīvesvietas valstī. No turienes tos pārsūta uz Vācijas Federatīvās Republikas centrālo iestādi (sk. 14.2. sadaļu).

16 Vai šai dalībvalstij ir saistošs 2007. gada Hāgas protokols?

Jā.

17 Ja šai dalībvalstij 2007. gada Hāgas protokols nav saistošs – kādi tiesību akti būs piemērojami uzturēšanas prasībai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem starptautisko privāttiesību jomā? Kādi ir šie atbilstošie noteikumi starptautisko privāttiesību jomā?

Neattiecas.

18 Kādi ir noteikumi par tiesu pieejamību pārrobežu lietās Eiropas Savienībā (atbilstoši Uzturēšanas saistību regulas V nodaļas struktūrai)?

Nodevas par uzturlīdzekļu tiesvedību parasti jāsamaksā avansā. Atbilstīgi Uzturēšanas saistību regulas darbības jomai juridisko palīdzību sniedz saskaņā ar regulas 44.-47. pantu. Pienākums veikt avansa maksājumu nav piemērojams noteiktos apstākļos, jo īpaši tad, ja tiek sniegta juridiskā palīdzība.

19 Kādus pasākumus šī dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu Uzturēšanas saistību regulas 51. pantā minēto funkciju īstenošanu?

Vācija ir pilnvarojusi centrālo iestādi — Federālo tieslietu biroju (*Bundesamt für Justiz*) — nodrošināt 51. pantā

izklāstīto pasākumu efektīvu īstenošanu.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

■ Lapa atjaunināta: 06/01/2025

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetētās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.